

”ميني بچي - ڪيوتيا آيا هئ تمھاري نئيا پار لگائي، تم باپ سين

سچي هوڪر رهو تو نئيا هلينگي ڊلينگي ڊوڀ نهين سڪتي“

پرشن :- باپ ڪي ياد بچون ڪو يثارت نه رهن ڪا مکيه ڪارڻ ڪيا هئ؟

اثر :- ساڪار ۾ آتي آتي پوڻ گئي هئ ڪ هر آتما نراڪار هئ اوڙ همارا باپ پي نراڪار هئ،

ساڪار هوني ڪي ڪارڻ ساڪار ڪي ياد سهج آ جاتي هئ. ديهي ايماني بن اپني ڪو بندي

سمجهه باپ ڪو ياد ڪرنا، اسي ۾ هيئن محنت هئ.

اور شانتي . شو پڳوانو واچيه. انڪا نام تو شو نهين هئ نان. انڪا نام هئ برهما اوڙ ان

دواران بات ڪرتي هئ شو پڳوانو واچيه. يهه تو بهت وار سمجهايا هئ ڪوئي منش ڪو يا ديوتائون

ڪو اٿوا سوڪير وطن واسي برهما وشنو شڪر ڪو پڳوان نهين ڪها جاتا. جنڪو ڪوئي آڪار وا

ساڪار چتر هئ انڪو پڳوان نهين ڪهه سڪتي. پڳوان ڪها هيئن جاتا هئ بيحد ڪي باپ ڪو.

پڳوان ڪوئن هئ، يهه ڪوئي ڪو پي پتا نهين. نيتي نيتي ڪهتي هئ ارڻات هر نهين جاتي.

تمھاري ۾ پي بهت ٿوري هئ جو يثارت ريت جاتي هئ. آتما ڪهتي هئ، هي پڳوان. اب آتما

تو هئ بندي. تو باپ پي بندي هيئن هونگا. اب باپ بچون ڪو بئن سمجھاتي هئ. بابا ڪي پاس

35-30 ورش ڪي پي بچي هئ، جو هر آتما ڪٿسي بندي هئ، يهه پي نهين سمجھتي! ڪوئي تو

اچي ريت سمجھتي هئ، باپ ڪو ياد ڪرتي هئ. بيحد ڪا باپ هئ سچا هيرا. هيري ڪو بهت

اچي ڊبي ۾ ڊالا جاتا هئ. ڪوئي ڪي پاس اچي هيري هوتي هئ تو ڪسڪو ڊڪلانا هو تو سوني

چاندي ڪي ڊبي ۾ ڊال ڪر ڊڪاتي هئ. هيري ڪو جواهري هيئن جاني اوڙ ڪوئي جان نه سڪي.

جوئا هيرا ڊڪائين تو پي ڪسڪو پتا نه پري. اٿسي بهت نڀ جاتي هئ. تو اب سچا باپ آيا هئ،

پرنتو جوئي پي اٿسي هئ جو منشون ڪو پي پتا نهين پرتا. گايا پي جاتا هئ سچ ڪي ناء

هلي ڊلي پر ڊبي نهين. جوئن ڪي ناء هلتي نهين هئ، انڪو ڪتنا هلاني ڪي ڪرتي هئ. جو

يهان اس ناء ۾ بئي هئي هئ وه پي هلاني ڪي ڪوشش ڪرتي هئ. ٿريتر گائي جاتي هئ نان.

اب تم بچي جاتي هو ڪيوتيا باپ آيا هونگا هئ. باغبان پي هئ. باپ نين سمجهايا هئ يهه هئ

ڪانتون ڪا جهنگل. سڀي پنت هئ نان. ڪتنا جوئن هئ. سچي باپ ڪو ورا ڪوئي جاننا هئ. يهان

والي پي ڪئين پورا نهين جاتي، پوري پهچان نهين، ڪيونڪ گپت هئ نان. پڳوان ڪو ياد تو

سڀ ڪرتي هئ، يهه پي جاتي هئ ڪ وه نراڪار هئ. پر مڙام ۾ رهن هئ. هر پي نراڪار آتما

هئ، يهه نهين جاتي. ساڪار ۾ بئي بئي وه پوڻ گئي هئ. ساڪار ۾ رهن رهن ساڪار هيئن

ياد آ جاتا هئ. تم بچي اڀي ديهي ايماني بنتي هو. پڳوان ڪو ڪها جاتا هئ، پر پتا پرماتما.

يهه سمجھانا تو بلڪل سهج هئ. پر پتا ارڻات پري سين پري رهن ڪو ورا پرم آتما. تمڪو ڪها

جاتا هئ آتما. تمڪو پرم نهين ڪهينگي. تم تو پرنجرنر لپتي هو نان. يهه باتين ڪوئي پي نهين

جاتي. پڳوان ڪو پي سرووياپي ڪهه ديتي هئ. پڳت پڳوان ڪو ديوندي هئ. پهازون پر، تيرتون

پر، نديون پر پي جاتي هئ. سمجھتي هئ ندي پنت پاوني هئ، اسپر اشنان ڪر هر پاون بن

جائينگي. پڳتي مارگ ۾ يهه پي ڪسڪو پتا نهين پرتا ڪ همڪو چاهيئي ڪيا! صرف ڪهه ديتي

هئ مڪتي چاهيئي، موڪش چاهيئي ڪيونڪ يهان ڊڪ هوني ڪي ڪارڻ تنگ هئ. سنيگ ۾

ڪوئي موڪش وَا مُڪتي ٿوريئي مانگتي هئ. وهان پڳوان ڪو ڪوئي ٻڌائي نهي، يهان ڏکي هوني ڪي ڪارڻ ٻڌائي هئ. پڳني ۾ ڪوئي ڪا ڏک هر نهي سڪتي. ڀل ڪوئي سارا ڏن رام رام بڻڻ چي، تو پي ڏک هر نهي سڪتي. يه هئ هين راوڻ راجيه. ڏک تو گلي سين جئسي ٻانڌا هون هئ. گاتي پي هئ ڏک ۾ سمرڻ سڀ ڪري سڪ ۾ ڪري نه ڪوئي. اسڪا مطلب ضرور سڪ ٿا، اَب ڏک هئ. سڪ ٿا ستيگ ۾، ڏک هئ آبي ڪلهيگ ۾. اس ليئي اسڪو ڪانتون ڪا جهنگل ڪها جاتا هئ. پهلا نمبر هئ ديهه ايمان ڪا ڪانتا. ڦر هئ ڪام ڪا ڪانتا.

آبي باپ سمجھاتي هئ، تهر ان آنڪون سين جو ڪچ ديڪتي هو وهه وناش هوني ڪا هئ. اَب تمڪو چلنا هئ شانتي ڌام. آبي گهر ڪو اوڙ راڄڌاني ڪو ياد ڪرو. گهر ڪي ياد ڪي ساڻ ساڻ باپ ڪي ياد پي ضروري هئ ڪيونڪ گهر ڪوئي پنٺ پاون نهي هئ. تهر پنٺ پاون باپ ڪو ڪهتي هو. تو باپ ڪو هين ياد ڪرنا پري. وهه ڪهتي هئ ماميڪر ياد ڪرو. مجھي هين ٻڌائي هو نان، بابا، آڪر پاون بناو. گبان ڪا ساگر هئ تو ضرور مڪ سين آڪر سمجھانا پري. پريڻا تو نهي ڪرينگي. ايڪ طرف شو جينتي پي مناتي هئ، دوسري طرف ڦر ڪهتي نام روپ سين نيالا هئ. نام روپ سين نياري چيز ڪوئي هوتي نهي. ڦر ڪهه ديئي نڪر پتر سڀ ۾ هئ. آنيڪ مت هئ نان. باپ سمجھاتي هئ تمڪو پانچ وڪارون روپي راوڻ نين ٿچ ٻڌي بنا ديئا هئ اس ليئي ديوتائون ڪي آڱي جاڪر نمستي ڪرتي هئ. ڪوئي تو ناستڪ هوتي هئ، ڪسڪو پي مانتي نهي. يهان باپ ڪي پاس تو آتي هين هئ برهمڻ، جنڪو پانچ هزار ورش پهلي پي سمجھايا ٿا. لڪا هون پي هئ پرم پنا پرماتما برهما دواران استاپنا ڪرتي هئ تو برهما ڪي سننان ٺهري. پرجاپنا برهما تو مشهور هئ. ضرور برهمڻ برهمڻيان پي هونگي. آبي تهر شوڏر ڌرم سين نڪل برهمڻ ڌرم ۾ آئي هو. واسطو ۾ هندو ڪهلائي والي آبي اصلي ڌرم ڪو جانتي نهي هئ، اس ليئي ڪي ڪسڪو مانينگي، ڪي ڪسڪو مانينگي. بهتون ڪي پاس جاتي رهينگي. ڪر شچن لوگ ڪي ڪسڪي پاس جائينگي نهي. آبي تهر سڌ ڪر بتلائي هو، پڳوان باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو. ايڪ ڏن اخبار ۾ پي پرينگا ڪ پڳوان ڪهتي هئ، مجھي ياد ڪرو تو تهر پنٺ سين پاون بن جائينگي. جب وناش نزديڪ هونگا تب اخبارون دواران پي يهه آواز ڪانون پر پرينگا. اخبار ۾ تو ڪهان ڪهان سين سماچار آتي هئ نان. آبي پي ڊال سڪتي هو. پڳوانو اچيه. پرم پنا پرماتما شو ڪهتي هئ، مئن هون پنٺ پاون، مجھي ياد ڪرو تو تهر پاون بن جائينگي. اس پنٺ دنيا ڪا وناش سامني ڪرا هئ. وناش ضرور هونا هئ، يهه پي سڀڪو نشچيه هو جائينگا. ريه رسل پي هوتي رهينگي. تهر بچي جانتي هو جب نڪراڄڌاني استاپن نهي هونگي هئ تب تک وناش نهي هونگا، آرٿوڪٽڪ آڊ پي هوني هئ نان. ايڪ طرف بامبس ڦٽينگي، دوسري طرف نڪچرل ڪئلمتيز پي آئينگي. اناج آڊ نهي ملينگا، استيمنبر نهي آئينگي، فيمن پر جائينگا، بوڪ مر تي مر تي ختم هو جائينگي. بوڪ هر تال جو ڪرتي هئ وهه ڦر ڪچ نه ڪچ جل وا ماڪي (شهد) آڊ ليئي رهتي هئ. وزن ۾ هلڪي هو جاتي هئ. يهه تو بئي بئي اچانڪ آرٿوڪٽڪ هونگي، مر جائينگي. وناش تو ضرور هونا هئ. ساڌو سنت آڊ ائسي نهي ڪهينگي ڪ وناش هونا هئ اس ليئي رام رام ڪهو. وهه تو پڳوان ڪو هين نهي جانتي هئ. پڳوان تو خد هين آبي ڪو جاني، اوڙ نه جاني ڪوئي. انڪا ٿايم هئ آني ڪا. جو ڦر بوڊي تن ۾ آڪر ساري سرشتي ڪي آڊ مڌيه انت ڪا ناليچ سناتي هئ.

ٿر بچي ڄانتي هو آبي واپس جانا هئا. اسر تو خوش هونا چاهيئي. هر شانتي ڏام جاتي هئا. منش شانتي چاهتي هئا پرنتو شانتي ڪون ديوي؟ ڪهتي هئا نان شانتي ديوا... آب ديون ڪا ديو تو ايڪ هين اونچ تي اونچ باپ هئا. وه ڪهتي هئا مئن ٿر سيڪو پاون بناڪر لي جئونگا. ايڪ ڪو پي نهين چورونگا. ڊراما انوسار سيڪو جانا هين هئا. گايا هوئا هئا مچرون سدرش سپ آتمائين جاتي هئا. يه پي ڄانتي هئا سنيگ ۾ بهت ٿوري منش هوتي هئا. آبي ڪلهيگ آنت ۾ ڪنني ڊير منش هئا ڦر ٿوري ڪسي هونگي؟ آبي هئا سنگم. ٿر سنيگ ۾ جاني ڪي ليئي پرشارت ڪرتي هو. ڄانتي هو يه وناش هونگا. مچرون سدرش آتمائين ڄائينگي. سارا جهنڊ چلا ڄائينگا. سنيگ ۾ بهت ٿوري رهينگي.

باپ ڪهتي هئا ڪوئي پي ديهه ڌاري ڪو ياد نهين ڪرو. ديڪتي هوئي هر نهين ديڪتي هئا. هر آتما هئا، هر آبي گهر ڄائينگي. خوشي سين پراڻا شرير چور دينا هئا. آبي شانتي ڏام ڪو ياد ڪرتي رهينگي تو آنت متي سو گتي هو ڄائينگي. ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا، اسر هين محنت هئا. محنت بگر اونچ پد ٿوريئي ملينگا. باپ آني هين هئا تمڪو نر سين نارائڻ بناني ڪي ليئي. آب اس پراڻي دنيا ۾ ڪوئي چئن نهين هئا. چئن هئا هين شانتي ڏام اوڙ سڪڏام ۾. يهان نو گهر گهر ۾ آشانتي هئا، مار پيٽ هئا. باپ ڪهتي هئا آب اس چي چي دنيا ڪو پولو. ميني ميني بچون، مئن تمهاري ليئي سورب ڪي استاپنا ڪرني آيا هون، اس نرڪ ۾ ٿر پنت بن پري هو. آب سورب ۾ چلنا هئا. آب باپ ڪو اوڙ سورب ڪو ياد ڪرو تو آنت متي سو گتي هو ڄائينگي. شادي آڌ ۾ پل ڄائو پرنتو ياد باپ ڪو ڪرو. ناليچ ساري ٻڌي ۾ رهندي چاهيئي. پل گهر ۾ رهو، بچون آڌ ڪي سنپال ڪرو پرنتو ٻڌي ۾ رکو، بابا ڪا فرمان هئا مجهي ياد ڪرو. گهر چورنا نهين هئا. نهين تو بچون ڪي سنپال ڪون ڪرينگا؟ پڳت لوگ گهر ۾ رهندي هئا، گرهست وهنوار ۾ رهندي هئا ڦر پي پڳت ڪها جاتا هئا ڪيونڪ پڳتي ڪرتي هئا، گهر بار سنپالتي هئا. وڪار ۾ تو جاتي هئا تو پي گرو لوگ انڪو ڪهتي هئا ڪرشن ڪو ياد ڪرو تو ان جئسا بچا هونگا. ان باتون ۾ آب ٿر بچون ڪو نهين جانا هئا ڪيونڪ تمڪو آب سنيگ ۾ جاني ڪي باتين سنائي جاتي هئا، جسڪي استاپنا هو رهي هئا. وٽڪن ڪي استاپنا ڪوئي ڪرشن نهين ڪرتي هئا، ڪرشن تو مالڪ بنا هئا. يه تو پڙهندي والا نهرا. گيتا سنائي باپ نين اوڙ بچي نين سني. پڳتي مارگ ۾ ڦر باپ ڪو بدل بچي ڪا نام ڊال ديئا هئا. باپ ڪو پوئل گئي هئا تو گيتا پي ڪنڊن هو گئي. وه ڪنڊن ڪي هوئي گيتا پڙهندي سين ڪيا هونگا. باپ توراچ يوگ سڪلاڪر گئي، ان سين ڪرشن سنيگ ڪا مالڪ بنا. پڳتي مارگ ۾ سني نارائڻ ڪي ڪتا سني سين ڪوئي سورب ڪا مالڪ بنينگا ڪيا؟ نه ڪوئي اس خيالات سين سني هئا، اس سين فائدا ڪچ نهين ملتا. ساڌو سنت آڌ آبي منتر ديتي هئا، فوٽو ديتي هئا. يهان وه ڪوئي بات نهين. دوسري ستنسگون ۾ ڄائينگي تو ڪهينگي فلاڻي سوامي ڪي ڪتا هئا. ڪسڪي ڪتا؟ ويدانت ڪي ڪتا، گيتا ڪي ڪتا، پاڳوت ڪي ڪتا. آبي ٿر بچي ڄانتي هو همڪو پڙهائي والا ڪوئي ديهه ڌاري نهين هئا، نه ڪوئي شاستر آڌ ڪچ پڙها هونگا هئا. شو بابا ڪوئي شاستر پڙها هئا ڪيا! پڙهندي هئا منش. شو بابا ڪهتي هئا مئن گيتا آڌ ڪچ پڙها هونگا نهين هون. يه رت جسر بئنا هون، يه پڙها هونگا هئا، مئن نهين پڙها هونگا هون. ميري ۾ تو ساري سرشتي چڪر ڪي آڌ مڏيه آنت ڪا گيان هئا. يه روز گيتا پڙهتا ٿا. طوطي موافق ڪنڊ ڪر لپتي ٿي، جب باپ نين پرويش ڪيئا تو جهت گيتا چور دي ڪيونڪ ٻڌي ۾ آ

گيا يهه تو شو بابا سُناتي هئ.

باپ كهتي هئ مئن تمكو سوربَ كي بادشاهي دينا هو تو اب پُراڻي دنيا سين ممتو متاءِ دو. صرف ماميكمر ياد كرو. يهه محنت كرني هئ. سچي عاشق كو گهري گهري معشوق كي ياد هين آتي رهتي هئ. تو اب باپ كي ياد پي ائسي پڪي رهندي چاهيئي. پرلوڪ باپ كهتي هئ، بچي، مجهي ياد كرو اور سوربَ كو ياد كرو. اسپر اور ڪچ پي آواز كرني، جهانجهه آد بجاني كي ڪوئي درڪار نهين. گيت پي ڪوئي اچي اچي آتي هئ تو بجائي جاتي هئ، جنڪا ارت پي تمكو سمجھاتي هئ. گيت بناني والي خد ڪچ پي نهين جانتني. ميران پڙتڻ ٿي، تر تو اچي گياني هو. بچون سين جب ڪوئي ڪام نيك نهين هوتا هئ تو بابا كهتي تر تو جئسي پڙت هو. تو وهه سمجھ جاتي هئ ڪ بابا نين همكو ائسا ڪيون ڪها؟ باپ سمجھاتي هئ، بچي، اب باپ ڪو ياد كرو، پئغمبر بنو، ميسنجر بنو، سپڪو يهه پئغام دو ڪ باپ اور ورثي ڪو ياد كرو تو جنر جنمانتر ڪي پاپ پسر هو جائينگي. اب واپس گهر جاني ڪا سميه هئ. پڙوان ايڪ هين نراڪار هئ، انڪو اپني ديھه هئ نهين. باپ هين اپنا پريچيهه بئن ديتي هئ. من مناڀو ڪا منتر ديتي هئ. ساڌو سنياسي آد ائسا ڪيپي نهين ڪهينگي ڪ اب وناش هونا هئ، باپ ڪو ياد كرو. باپ هين برهمڻ بچون ڪو ياد دلائي هئ. ياد سين هيلت، پڙهائي سين ويلت ملينگي. تر ڪال پر جيت پاتي هو. وهان ڪيپي اڪالي مرتيو نهين هوتا. ديوتائون نين ڪال پر وجئ پائي هوئي هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اور گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ائسا ڪوئي ڪرم نهين ڪرنا هئ جو باپ دواران پڙت ڪا ٽائيتل ملي. پئغمبر بن سپڪو باپ اور ورثي ڪو ياد ڪرني ڪا پئغام دينا هئ.
- (2) اس پُراڻي دنيا ۾ ڪوئي چئن نهين هئ، يهه چي چي دنيا هئ اسي پوئتي جانا هئ. گهر ڪي ياد ڪي سات سات پاون بنني ڪي ليئي باپ ڪو پي ضرور ياد ڪرنا هئ.

وردان - تياڳ، تپسيا ڪي وڏي سين سچي شيواداري بنني والي سدا سقلنا سوروپ پو

تياڳ اور تپسيا هين سقلنا ڪا آڌار هئ. تياڳ ڪي پاونا والي هين سچي شيواداري بن سکتي هئ. تياڳ سين هين سِير ڪا اور دوسرون ڪا پاڳيهه بنتا هئ. اور دري سنڪلپ ڪرنا، يهه تپسيا هئ. تو تياڳ، تپسيا اور شيو پاءِ سين انيڪ حد ڪي پاءِ سماپت هو جاتي هئ. سنگنن شڪتيشالي بنتا هئ. ايڪ نين ڪها دوسري نين ڪيئا، ڪيپي پي تو مئن، ميرا تيرا نه آئي تو سقلنا سوروپ، نروگهن بن جائينگي.

سلوگن - سنڪلپ دواران پي ڪسي ڪو ڏک نه دينا، يهه سمپورڻ آهنسا هئ.